

Natación

Brillantes actos de fin de temporada

Bartolomé Vergés Oró y Jaime Casas, "Trofeo Presidente" 1968 y 1969, respectivamente

Distinción especial para Pedro Balcells por su colosal hazaña internacional

El pasado sábado día 1 de noviembre, la natación olotense celebró su tradicional jornada de fin de temporada con diversos actos que pusieron a prueba una vez más la sincera camaradería que reina entre sus componentes. Fue un sencillo homenaje que el Club dedica a todos sus nadadores, gracias a cuyo esfuerzo la Entidad va escalando cimas jamás soñadas; un acto de agradecimiento a todos sin excepción, desde al gran campeón al último clasificado, y un premio, aunque sea honorífico, a la constancia, a la voluntad, al sacrificio, al saber perder con dignidad y al saber luchar con el corazón. Es por esto que el Club Natación dedica cada año con especial cariño una jornada en que, si bien se recompensa a los mejores, se da constancia de que el esfuerzo de todos no pasa desapercibido y que es vital e imprescindible.

Los galardonados

En los postres de la comida de hermandad celebrada en un típico restaurante, y entre más de 150 comensales, presididos por el Presidente del Club, señor Fernando Castañer, el Presidente de la Comisión Deportiva, Sr. Luis Balcells, expuso en un breve parlamento las fructíferas actividades del equipo de natación, que habían culminado al pase a la internacionalidad de uno de sus miembros, y les exhortó, ante la próxima temporada, a defender las posiciones con-

quistadas y a mejorarlas si es posible. Seguidamente, el Secretario del Club, Sr. Buxó, dio lectura del acta con los méritos contraídos por los dos galardonados correspondientes a los años 1968 y 1969, recayendo a los nadadores Bartolomé Vergés Oró y Jaime Casas, respectivamente, quienes recibieron de manos del Presidente, Sr. Castañer, el preciado Trofeo, entre una atronadora salva de aplausos de sus propios compañeros, conscientes también, al igual que en una competición, de que alguien debe ser el primero, en este caso el mejor.

Distinción especial para Balcells

Si la Delegación Nacional de Deportes distinguió a nuestro internacional con la medalla del mérito deportivo, y si la Federación Catalana lo había hecho con la medalla de aquel organismo, justo era que el Club que lo formó y que él sigue ostentando con orgullo en sus espaldas, diera fe de la satisfacción que habían producido sus gestas internacionales, que le habían llevado a la conquista de un subcampeonato europeo. Balcells recibió una bandeja de plata, con una emotiva inscripción, y fue propuesto además como socio de mérito, que estamos seguros la próxima Asamblea rubricará.

Por último, el joven y veterano nadador del Club, Federico Juárez, en nombre de sus compañeros, agradeció con sentidas palabras el esfuerzo del Club para intentar poner en primera línea a su equipo de natación; la benevolencia y paciencia del entrenador para con ellos; la satisfacción que sentían todos que un compañero hubiera pasado a internacional, y, por último, el sincero agradecimiento hacia la persona de D. Pedro Badosa, el gran mecenas de nuestra natación, sin cuya generosidad no habría sido posible que el nombre de Olot hubiera sonado por todo el ámbito nacional.

Una salva de aplausos cerró el acto, mientras dos pequeños nadadores obsequiaban con espléndidos ramos de flores a las señoras de Badosa y de Alsina.

B. V.

NOTICIA DE NUESTROS LECTORES

Sr. Director de "La Garrotxa"

Molt interessant és pels veïns que s'interessen per les coses de la ciutat, l'article que llegiren la setmana passada en "Ventanal", de L. A. Tant és així, que dóna la sensació semblant a les persones dintre d'una habitació on no tenen aire per respirar, perquè els hi tenen la finestra tancada i barrada perquè no puguin parlar o dialogar amb altres persones, quan de prompte i de manera inesperada els obren els "ventanals" de la finestra de bat a bat, perquè els entri aire per a canviar-los aquella atmosfera a què estaven sotmesos, i de passada, amb la finestra oberta, puguin mirar per a parlar o dialogar amb els veïns o autoritats municipals i així fer crítica constructiva, ciutadania, i no tenir d'anar a estendre la roba interior—assumptes locals— a fora de casa— a Girona— perquè tinguin d'assabentar-se de baralles d'opinions entre veïns i Consistori. Molt atinat allò de "a nivel local" i és el que ja devia d'ésser des d'un principi, però els veïns es van tornant escèptics, cada dia més, i pensen si solament són bones intencions o paraules boniques,

que el temps i les circumstàncies fan oblidar. Diem això, perquè recordem haver llegit més d'una vegada el discurs extens i eloqüent que va pronunciar el nostre senyor Batlle el dia que el senyor Governador, a Olot, el va instituir de fet i de dret Batlle de la Ciutat. En aital discurs, que escrit està, va fer menció de cites de bon govern i de sentit comú. les quals serien el seu programa durant la seva actuació municipal. Les cites que tant van plaure pels drets que acceptava i admitia de tots els veïns per ell administrats i les quals tinc a bé de transcriure, diuen així:

"No sólo admitiremos la crítica, sino que la promoveremos; i nuestras razones habrán de ser confrontadas con otras en un clima de diálogo".

I una altra de molt interessant és aquesta:

"Hacemos nuestro el principio de que la verdad es la verdad, dígala quien la diga y viniera de donde viniera".

Són plenes de perfecció i comprensió humana, però difícils de posar-les a la pràctica. Els veïns d'Olot no podem pas demanar cosa millor, en els moments presents, per arranjar els nostres problemes locals, el mateix administratiu, econòmics, negligències, sentiment, toleràncies, urbanització, o sigui, ciuta-

dania de tots i per a tots els veïns.

Però mai no se'ls ha donat raó de cap mena de tot el que han tingut a bé exposar— serà perquè no creuen necessari llegir la premsa local o no s'han donat per assabentats—; si alguns proven d'assenyalar veritats, tampoc les volen admetre, i a més són censurats pel nostre Consistori. Tenint en compte totes aquestes coses, hom té a bé de suggerir si aquí quan menys seria possible el que impera a casa del veí—Figueres—entre el senyor Batlle i els seus veïns. Les suggerències, queixes i protestes que tenen a bé dirigir-li, també se serveixen del setmanari local "L'Empordà", i en el mateix el senyor Batlle les contesta totes, donant coneixement de que tot el que han tingut a bé de comunicar-li ha estat pres en consideració, la qual resolució té a bé de comunicar-los per mitjà d'aquell setmanari.

Si el "nivel local" ja el posèssim sobre el principi de "dejar hablar, sí; dejar gritar, no", i acceptar la crítica i la veritat— sempre són molestes—, però amb bores raons i diàleg verbal o publicat a la premsa, podria ésser el principi de que a molts olotins els marxés aquest desinterès per les coses de la Ciutat.

Ramon Sadurní i Masdeu